

stærkt voksende egenudgifter til vejvæsenet ment at burde forhøje refusionsprocenten til 75.

Bestemmelserne i udkastets §§ 11 og 15, henholdsvis om nedsættelse af et vejnavn og om en vejstrækningens overgang fra en vejbestyrelse til en anden, der kun var foreslået som „midlertidige“, indtil forholdet blev reguleret ved den øvrige vejlovgivning, er i overensstemmelse hermed overført til lov nr. 95 af 29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje.

Hvor der derudover er foretaget ændringer, redigeres der for disse i nedenstående bemærkninger. I øvrigt henvises med hensyn til lovforslagets bestemmelser til de i betænkningen indeholdte bemærkninger til lovudkastet. Man henleder herved opmærksomheden på, at der er sket forskydninger i paragraffølgen, således at

lovforslagets		udkastets
§ 1	svarer til	§ 2,
§ 2	—	§ 3,
§§ 3—6	—	§§ 4—7,
§ 7	—	§ 8,
§ 8	—	§ 9,
§ 10	—	§ 12,
§ 11	—	§ 13,
§ 12	—	§ 14,
§ 13	—	§ 16,
§ 14	—	§ 17.

I det følgende er udkastets paragraftal anført i parentes.

Til § 1 (§ 2).

Bestemmelsen i stk. 1 svarer med en ændret formulering til udkastets § 2, stk. 1, idet man dog har indføjet, at også udgifter til visse stier kan medregnes blandt kommunens refusionsberettigende udgifter, jfr. bemærkningerne til § 2, stk. 2, nedenfor.

I øvrigt har man i stk. 1 og det til dette stykke hørende bilag som nævnt foran fastsat amternes refusionsprocent til 75, medens de forskellige kommuners refusionsprocenter fastsættes ca. 5 point lavere end foreslået i udkastet. Dette svarer — beregnet efter de foreløbige udgiftstal for 1954-55 — til en forhøjelse på ca. 10 pct. i forhold til den refusion, amterne har haft de sidste 4 år, samtidig med at der for sognekommunernes vedkommende gennemsnitligt skulle blive en noget større forbedring (fra 36 pct. for de sidste 4 år i gennemsnit til 44 pct.). Det må dog betones, at refusionsprocenten til de enkelte sognekommuner efter det af kommissionen foreslåede princip, hvor der lægges vægt på vejlængde pr. indbygger og vejudgift pr. km, vil variere noget fra dette gennemsnit. På grund af overgangsreglerne i § 10 vil dog ingen

kommune de første 3 år efter lovens ikrafttræden kunne få mindre refusionsbeløb udbetalt end gennemsnittet af de sidste 3 år før lovens ikrafttræden. For byernes vedkommende foreligger ikke en tilsvarende opgørelse for regnskabsmæssige vejudgifter som for landkommuner, men man vil skønne, at refusionsprocenten gennemsnitligt vil ligge noget over, hvad der er udbetalt de senere år, nemlig 31-32 mod 29, og en lignende procent forventes for Københavns og Frederiksbergs vedkommende. Angående refusionens stigning på længere sigt henvises til, hvad derom er anført i de indledende bemærkninger. De i §§ 3 og 9, jfr. § 13 i lov nr. 95 af 29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje, indførte regler om bivejes overgang til landeveje af 3. klasse, således at egenudgiften fordeles mellem amtskommunen og de tidligere vejbestyrelser, nødvendiggør ingen ændring i de i nærværende forslags § 1 og det dertil hørende bilag indeholdte refusions-satser.

Stk. 2 og 3 er uændrede i forhold til de tilsvarende stykker i udkastet (stk. 2 og 3).

Til § 2 (§ 3).

Stk. 1 er ligelydende med udkastet. I stk. 2 har man som nyt princip fastslået, at udgifter til offentlige stier i visse tilfælde kan medregnes blandt vejudgifterne. Man har herved ønsket at åbne mulighed for at yde refusion til sådanne i egen tracé liggende stier, som i færdselsmæssig henseende må sidestilles med de normalt langs vejene liggende cykelstier og fortove.

Stk. 3—7 svarer med redaktionelle ændringer til udkastets stk. 2—6.

Til §§ 3—6 (§§ 4—7).

Bestemmelserne er ligelydende med udkastet.

Til § 7 (§ 8).

Idet det — som nævnt i de indledende bemærkninger — er forudsat, at provenuet af motorbeskatningen i samme omfang som nu skal anvendes til vejformål, er bestemmelsen om vejfondens indtægter ændret i forhold til tidligere fremsatte forslag, og stk. 1 er nu med redaktionelle ændringer identisk med udkastets § 1.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 bygger i det væsentlige på de tilsvarende bestemmelser i udkastets § 8, stk. 2—4. Medens det i udkastet var forudsat, at ministeren, forinden tilskud af vejfonden ydes til vejarbejder, der iværksættes med bekæmpelse af arbejdsløshed som væsentligt formål, skulle indhente en udtalelse fra arbejdsministeren, har forslaget dog på dette område opretholdt den hidtil gældende